

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Olympias virgo & vidua quàm sancta?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

petebat. Quia enim jam grandis natu erat, omnes illi suas opes pollicebatur, & non quasi in uxorem, sed quasi in propriam filiam donationem volebat transfundere. Quin & Albina mater, tam clarum præsidium viduatæ domus ultra appetebat. Magna hæc erant illicia. Quid autem Marcella respondit? *Si vellem nubere, inquit, & non aterna me cuperem pudicitia dedicare, utique maritum quarerem, non hereditatem.* Sensit hunc ictum Cerealis, & obiecit: *Posse & senes diu vivere, & iuuenes citò mori: cui illa respondit: Iuuenes quidem potest citò mori, sed senex diu viuere non potest.* Quocirca & vidua mansit, & Numini se totam mancipauit; vtrumq; experta, & coniugium, & cœlibatum, cœlibatum censuit nuptijs etiam opulentissimis præferendum.

XIII.
S. Greg. l. 4.
dial. c. 13.

Palladius in
historia Lau-
siaca c. 144.
Cæsar. Baron.
Anno 404.
D. Chrylost.
ep. 5.

Venire posset in exemplum etiam Galla Symmachi Romanæ Consulis filia, quæ marito tradita, primo anno, eodem orбата, nec medicorum suasu, nec valetudinis metu adduci potuit, vt secundo marito desponsaretur. Sed quia de hac, in libro de monstris à me tractatur, hic taceo. Duas igitur alias, coronidis loco, heroides adduco, quarum prima est, quæ Nebridio Præfecto vrbs Constantinopolitanæ nupsit Olympias, itidem coniuge suo, altero coniugij anno, è viuis sublato, ad alteras nuptias animum appellere nolens, quamuis panè adhuc puella, sed quæ in coniugio virgo permanfit, eandem virginitatem censuit securius in viduitate, quàm matrimonio posse illibatam conseruari. Quamobrem, cùm Theodosius Imperator Elpidio cuiusdam sibi congeneri eam prorsus coniungere conaretur, illa non solum non consensit, sed etiam Philosophica voce dixit: *Imperator meus (Christus) si voluisset me vitam transigere cum viro quopiam, utique non ademisset mihi primum coniugem: nunc cum adimens matrimonij molestijs me extricauit, & suaue continentia iugum mihi imposuit, mentiq; mea infudit.* Itaque vidua matrona opulentissima, post mariti mortem, non solum totam se addixit ministerijs templi, & eleemosynis, sed etiam vitam supra sexum mirabilem egit. Liberalitas eius in pauperes opibus par fuit, quæ maximæ extiterunt. Itaque ad omnis generis egentes, & in omnes sese terras extendit. Non

rum, inquit Palladius, non solitudo mansit expers largitionum huius inclita virginis. Sed & Ecclesijs suppeditavit ad donaria deputata sacrificio & monasterijs, & cœnobijs, & xenotrophijs, & custodijs, & relegatis, & ut semel dicam, in omnem orbem terra dispersit elemosynas. Arque hæc fuit illius liberalitas. De submissione, de charitate, deque animi & corporis puritate ista subiungit. Hæc beata processit usque ad extremum terminum humilitatis, ultra quem nihil possit inveniri amplius. Vita sine vlla inani gloria, specius nequaquam ficta, benigni mores, facies non fucata, corpus florens, mens non gloriosa, animus ab arrogantia alienus, cor minimè turbulentum, somni expers vigilia, spiritus non curiosus, charitas immensa, qua comprehendendi non potest communicatio; vilis & contenta vestis, infinita continentia, recta cogitatio, in Deum spes aeterna, cum elemosyna, qua non potest narrari, ornamentum omnium humilium, cui multa sunt accensa tentationes, ex operatione eius, qui est sua sponte malus, & omnis boni expers, nempe demonis: qua pro veritate non parva adiit cerdamina, qua & diu affatim vixit, in immensis lachrymis, omni humana natura subiecta propter Dominum: cum omni pietate sanctis subdita Episcopis, venerans presbyteratum, honorans clerum, reuerens exercitationem, suspiciens virginitatem. Quod si misericordes misericordiam consequuntur, erat opes ferens viduitati, curam gerens orbitatis, protegens senectutem, agrotos inuisens, peccatorum miserens, errantes in viam deducens, in omnes utens misericordia; profuse autem in pauperes, multisq; infidelium in catechesi instituit uxoribus, etiam ad victum eis ferens auxilium, semper memorabile nomen benignitatis reliquit per totam vitam. A seruitute in libertatem innumerabilium seruatorum restituens examina, reddidit eos honore aequales sua nobilitati, vel potius si verè dicere oportet, facti sunt hac sancta habitu nobiliores. Hæc porro tam opulenta vidua non pauperum modò, verum etiam paupertatis fuit amantiſſima. Neque enim eius indumentis inveniri potuit quidquam vilis: nam is etiam qui sunt pannis valde obſiti indigna erant huius sanctæ tegumenta. Ornauit illam etiam patientia lachrymaque decoræ. Tanta eius erat mansuetudo, ut etiam longè superaret simplicitatem ipsorum puerorum. Nulla visuperatio unquam inuenta est apud hanc, qua Christum gestabat; sed

sed omnis eius vita non vitalis erat in compunctione & frequenti profusio lacrymarum: & potius videre licebat fontem estate sua defluere fluentem, quam huius non sublimibus, & Christum semper videmus oculis lacrymas deficere. Et quid in his moror? quo enim magis meus versabitur animus in dura instar saxi anima narrandis certaminibus & virtutibus, eò magis inuenientur verba à factis remota. Nec me existimet aliquis hæc splendide & magnifice colligera, de hac vel maxime impatibili, & perquirere reliquias totius Olympiadis, que fuit pretiosum vas S. Spiritus: sed qui his oculis viderimus huius beatam vitam & Angelicam institutionem. Hæc ille, quibus alij maiora addunt, qui testantur, Olympiadem tam piam, tam sanctam virginem, coronidis loco, calumnias, bonorum spoliationem, denique & exilium, & cum D. Chryostomo quoddam martyrij genus sustinuisse. Quòd enim D. Chryostomo faueret, ab æmulis eius, quid non passa est? etiam hinc laudanda, vnde eam alij reprehenderunt.

XIV.

Ego non possum calamum cohibere, ne adijciam epiphonema; partim vt feminæ huius virtutes admirer, partim vt easdem alijs quoque viduis proponam imitandas; quod & ipse D. Chryostomus fecit eximius eius laudator & consolator. Quanam enim vidua virtutis amans; quæ virgo, si in ea est mica pietatis, hæc talia legens, vel narrari audiens non mouetur? quæ stimulum non perferat? quæ non accendatur, ab sanctissimæ huius heroïnæ virtutes æmulandas? femine sunt? fuit & hæc femina: virtus à nullo est sexu aliena. teneræ sunt? fuit & hæc tenera: nulla corporis imbecillitate excluditur fortitudo. Iuencule sunt? fuit & hæc iuencula: *Senectus enim venerabilis est, non diuturna neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis, & atas senectutis vita immaculata.* Opulente sunt? fuit & hæc opulenta. Opes non dantur ad luxum. Formosas sese esse putant? fortasse speculum eas fallit: hæc verè fuit formosissima, sed censuit formam optimam optimo Deo conferuandam; vt rarior, ita &

Sap. 4. 8.

Gratior est pulchro veniens in corpore virtus.

Atqui multe sunt imbecilli corpore? Olympias magna illa opera, que recensui, pleraque præstitit morbis afflicta, quæ illud